

بخشنامه: ۶۷/۹۹/۲۱۰

ارسال قانون موافقت نامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های بر درآمد به انضمام سند الحاقی (پروتکل)

شماره: ۶۷/۹۹/۲۱۰

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۹/۱۱

بخشنامه

۶۷	۹۹	ماده ۱۶۸	م
مخاطبان/ ذینفعان		امور مالیاتی شهر و استان تهران	
		ادارات کل امور مالیاتی	
موضوع		ارسال « قانون موافقت نامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های بر درآمد به انضمام سند الحاقی (پروتکل)»	
		«قانون موافقت نامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های بر درآمد به انضمام سند الحاقی (پروتکل)» به پیوست ارسال می گردد. حسب مفاد نامه شماره ۶۴۱/۳۷۵/۵۶۵۸۵۷ مورخ ۱۳۹۹/۰۷/۰۹ اداره کل حقوقی بین المللی وزارت امور خارجه و ماده ۳۰ موافقت نامه یاد شده، مقررات موافقت نامه مزبور در جمهوری اسلامی ایران از اول فروردین ۱۴۰۰ هجری شمسی (برابر با ۲۱ مارس سال ۲۰۲۱ میلادی) و در جمهوری هند از اول آوریل ۲۰۲۱ میلادی (برابر با ۱۲ فروردین ماه ۱۴۰۰ هجری شمسی) اعمال خواهد شد.	
مقتضی است کلیه واحدهای مالیاتی تابعه آن اداره کل خلاصه اطلاعات مربوط به مودیان مالیاتی منتفع از مقررات مزبور را به تفکیک هر مورد تهیه و در فواصل زمانی سه ماهه به این معاونت ارسال نمایند .			
محمود علیزاده			
معاون حقوقی و فنی مالیاتی			
تاریخ اجرا: مطابق بخشنامه	مدت اجرا: مطابق بخشنامه	مرجع ناظر: دادستانی انتظامی مالیاتی	نحوه ابلاغ: فیزیکی/سیستمی

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۵۹۰۴/۱۱۴۰۵۸ مورخ ۱۳۹۷/۸/۲۹ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای بر درآمد به انضمام سند الحاقی (پروتکل) که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده بود، با تصویب در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۹/۴/۲۲ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می شود.

محمد باقر قالیباف

دبیرخانه مرکزی ریاست جمهوری

شماره: ۵۹۴۳۰

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۵/۲۹

ساعت: ۱۰:۴۵

**قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند
به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی
در مورد مالیات‌های بر درآمد به انضمام سند الحاقی (پروتکل)**

ماده واحده- موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد به انضمام سند الحاقی (پروتکل)، مشتمل بر یک مقدمه و سی و یک ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره ۱- سود و کار مزد موضوع ماده (۱۱) موافقتنامه، مجوز دریافت یا پرداخت غیرقانونی از جمله ربا محسوب نمی‌شود.
تبصره ۲- رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند به منظور اجتناب از اخذ
مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد**

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند،
با هدف انعقاد موافقتنامه‌ای به منظور حذف مالیات مضاعف در مورد مالیات‌های بر درآمد، بدون ایجاد هرگونه فرصتی برای عدم اخذ مالیات یا کاهش مالیات از طریق فرار یا اجتناب مالیاتی (همچنین، از جمله از طریق ترتیبات قراردادیابی با هدف کسب بخشودگی‌های مقرر در این موافقتنامه برای منافع غیر مستقیم اشخاص مقیم دولت‌های ثالث)،
به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱

اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولت‌های متعاقد یا هر دو آنها باشند.

ماده ۲

مالیات‌های موضوع موافقتنامه

- ۱- این موافقتنامه در مورد مالیات‌های بر درآمدی اعمال خواهد شد که صرف نظر از نحوه اخذ آنها، از سوی یک دولت متعاقد، یا تقسیمات فرعی سیاسی یا مراجع محلی آن وضع می‌گردد.
- ۲- مالیات بر درآمد عبارت است از تمامی مالیات‌های وضع شده بر کل درآمد یا اجزای درآمد، از جمله مالیات عواید حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیر منقول، مالیات بر کل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.
- ۳- مالیات‌های موجود که این موافقتنامه در مورد آنها اعمال خواهد شد به ویژه عبارتند از:

الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد؛

ب) در مورد هند:

- مالیات بر درآمد، از جمله مالیات اضافی متعلقه.

- ۴- این موافقتنامه در مورد مالیات‌هایی که نظیر یا در اساس مشابه مالیات‌های موجود بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه یا به جای آنها وضع شود نیز اعمال خواهد شد. مقام‌های صلاحیتدار دولت‌های متعاقد، ظرف مدت معقولی یکدیگر را از هر تغییر مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳

تعاریف کلی

- ۱- از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا نماید:

الف)

(۱) اصطلاح «جمهوری اسلامی ایران» به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

(۲) اصطلاح «هند» به قلمرو هند اطلاق می‌شود و شامل دریای سرزمینی و فضای محاذی آن، و همچنین سایر مناطق دریایی می‌باشد که هند حق حاکمیت، صلاحیت و سایر حقوق خود را به موجب قانون هند و مطابق با حقوق بین‌الملل، از جمله کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد حقوق دریاها، بر آن اعمال می‌نماید.

ب) اصطلاح «شخص» اطلاق می‌شود به:

(۱) شخص حقیقی،

(۲) شرکت، مجموعه‌ای از افراد و هر نهاد دیگری که به موجب قوانین مالیاتی جاری در دولت‌های متعاقد مربوط، به عنوان یک واحد مشمول مالیات محسوب می‌گردد.

پ) اصطلاح «شرکت» اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر نهادی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود.

ت) اصطلاحات «دولت متعاقد» و «دولت متعاقد دیگر» بنا به اقتضای متن به جمهوری اسلامی ایران یا جمهوری هند اطلاق می‌شود.

ث) اصطلاحات «مؤسسه یک دولت متعاقد» و «مؤسسه دولت متعاقد دیگر» به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می‌گردد اطلاق می‌شود.

ج) اصطلاح «حمل و نقل بین‌المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی یا وسایط نقلیه هوایی اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاقد انجام می‌شود، به استثنای مواردی که کشتی یا وسایط نقلیه هوایی صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در دولت متعاقد دیگر استفاده شود.

چ) اصطلاح «مقام صلاحیتدار»:

(۱) در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود.

(۲) در مورد هند به وزیر دارایی دولت هند یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود.

ح) اصطلاح «تبعه» در ارتباط با یک دولت متعاقد، اطلاق می‌شود به:

(۱) هر شخص حقیقی که تابعیت آن دولت متعاقد را دارد؛ و

(۲) هر شخص حقوقی، شرکت یا انجمن که وضعیت خود را از قوانین جاری در آن دولت متعاقد کسب نماید.

۲- در خصوص اعمال این موافقتنامه در هر زمانی توسط یک دولت متعاقد، هر اصطلاحی که در آن تعریف نشده باشد، دارای معنای به کار رفته در قانون آن دولت راجع به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه در آن زمان می‌باشد، به جز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه‌ای دیگر باشد و معنای به کار رفته در قوانین مالیاتی قابل اعمال آن دولت بر معنای همان اصطلاح در سایر قوانین آن دولت ارجحیت خواهد داشت.

ماده ۴

مقیم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقیم یک دولت متعاقد» به هر شخصی اطلاق می‌شود که به موجب قوانین آن دولت، از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل ثبت، محل تشکیل شرکت، محل اداره یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح شامل آن دولت و هر تقسیم فرعی سیاسی یا مرجع محلی آن خواهد بود با وجود این، اصطلاح مزبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً به لحاظ کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

۲- در صورتی که حسب مقررات بند (۱)، شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف) او فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن، محل سکونت دائمی در اختیار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن روابط و مناسبات شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی).

ب) هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت، محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا بسر می‌برد.

پ) هرگاه او معمولاً در هر دو دولت بسر برد یا در هیچ یک بسر نبرد، فقط مقیم دولتی تلقی می‌شود که تابعیت آنرا دارد.

ت: هرگاه او تابعیت هیچ یک از دولت‌ها را نداشته باشد و یا در صورتی که نتوان بر اساس بندهای فوق او را مقیم یکی از دولت‌های متعاهد تلقی کرد، موضوع با توافق متقابل مقام‌های صلاحیتدار دولت‌های متعاهد حل و فصل خواهد شد.

۳- در صورتی که حسب مقررات بند (۱)، شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، آن شخص، فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که محل مدیریت مؤثر وی در آن واقع است.

ماده ۵

مقر دائم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقر دائم» به محل ثابت کسب و کاری اطلاق می‌شود که از طریق آن کسب و کار یک مؤسسه کلاً یا جزئاً انجام می‌شود.

۲- اصطلاح «مقر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است:

الف) محل اداره،

ب) شعبه،

پ) دفتر،

ت) کارخانه،

ث) کارگاه،

ج) محل فروش،

چ) انبار کالا مربوط به شخصی که تسهیلات نگهداری کالا را برای دیگران فراهم می‌کند،

ح) مزرعه، کشتزار یا محل دیگری که کشاورزی، جنگلداری، کاشت یا فعالیت‌های مرتبط در آن انجام می‌گیرد،

خ) معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، بهره‌برداری و یا استخراج از منابع طبیعی.

-۳-

الف) کارگاه ساختمانی، طرح (پروژه) ساخت، سوار کردن یا نصب، یا فعالیتهای مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن، «مقر دائم» محسوب می‌شوند ولی فقط چنانچه این کارگاه، طرح (پروژه) یا فعالیت‌ها بیش از ۲۷۰ روز به طول انجامیده یا ادامه داشته باشد.

ب) ارائه خدمات، از جمله خدمات مشاوره‌ای توسط مؤسسه از طریق کارمندان یا سایر کارکنانی که مؤسسه برای چنین منظوری به کار گرفته است، مقر دائم محسوب می‌شود اما فقط چنانچه فعالیتهای دارای این ماهیت (برای همان طرح (پروژه) یا طرح (پروژه)های مرتبط) در داخل کشور برای یک دوره یا دوره‌هایی ادامه یابد که مجموع آنها بیشتر از ۹۰ روز در هر دوره دوازده ماهه باشد.

۴- علیرغم مقررات قبلی این ماده اصطلاح «مقر دائم» شامل موارد ذیل نمی‌گردد:

الف) استفاده از تأسیسات، صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه.
ب) نگهداری موجودی کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش.
پ) نگهداری موجودی کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور فرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر.
ت) نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاها یا اجناس، یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه.

ث) نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور انجام سایر فعالیتهایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

ج) نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیتهای مذکور در جزءهای (الف) تا (ث)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵- علیرغم مقررات بندهای (۱) و (۲) در صورتی که شخصی (غیر از عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند (۷) است) در یک دولت متعاقد از طرف مؤسسه دولت متعاقد دیگر فعالیت کند، آن مؤسسه در مورد هرگونه فعالیتهایی که این شخص برای آن مؤسسه انجام می‌دهد، در دولت متعاقد نخست دارای مقر دائم تلقی خواهد شد، چنانچه شخص مزبور:

الف) در آن دولت دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام مؤسسه مزبور بوده و آن را به طور معمول اعمال نماید، مگر آنکه فعالیتهای شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴) باشد، که در آن صورت چنانچه آن فعالیت‌ها از طریق محل ثابت کسب و کار انجام گیرند، آن محل ثابت کسب و کار را به موجب مقررات بند مذکور به مقر دائم تبدیل نخواهد نمود؛ یا

ب) دارای چنین اختیاری نباشد ولی به طور معمول در دولت نخست انبار کالا یا اجناسی نگهداری نماید که از محل آن به طور منظم، کالا یا اجناس را از طرف آن مؤسسه تحویل دهد؛ یا

پ) به طور معمول در دولت نخست اقدام به دریافت سفارش یا صدور پیش صورتحساب (پیش فاکتور) به طور کامل یا تقریباً کامل برای خود مؤسسه نماید.

۶- علیرغم مقررات قبلی این ماده، در صورتی که مؤسسه بیمه یک دولت متعاقد، به غیر از بیمه اتکایی، از طریق شخصی غیر از عامل دارای وضعیت مستقل که مشمول بند (۷) است در قلمرو دولت دیگر حق بیمه وصول کند یا خطرات (ریسک) واقع در آن دولت را بیمه کند، آن مؤسسه در دولت متعاقد دیگر دارای مقر دائم تلقی خواهد شد.

۷- یک مؤسسه صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاقد دیگر از طریق حق العملکار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت دیگر دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه اشخاص مزبور این کار را در جریان عادی کسب و کار خود انجام دهند.

معذالک، هرگاه فعالیت‌های چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد، او به عنوان عامل دارای وضعیت مستقل به مفهوم به کار رفته در این بند قلمداد نخواهد شد.

۸- صرف اینکه شرکت مقیم یک دولت متعاقد، شرکتی را که مقیم دولت متعاقد دیگر است نظارت (کنترل) می‌کند یا تحت نظارت (کنترل) آن قرار دارد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقر دائم و خواه به نحو دیگر) به خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دائم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶

درآمد حاصل از اموال غیرمنقول

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از اموال غیر منقول واقع در دولت متعاقد دیگر از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

۲- اصطلاح «اموال غیر منقول» دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیر منقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی، در مورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیر منقول و حقوق مربوط به پرداخت‌های ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ خواهد بود. کشتی‌ها و وسایط نقلیه هوایی به عنوان اموال غیر منقول محسوب نخواهند شد.

۳- مقررات بند (۱) نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.

۴- مقررات بندهای (۱) و (۳) در مورد درآمد ناشی از اموال غیر منقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیر منقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷

درآمدهای تجاری

- ۱- درآمد مؤسسه یک دولت متعاقد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اینکه این مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاقد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد.
چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار بپردازد درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی که مرتبط با مقر دائم مذکور باشد، می‌تواند در دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات شود.
- ۲- با رعایت مقررات بند (۳)، در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاقد از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاقد دیگر فعالیت نماید، آن مقر دائم در هر یک از دو دولت متعاقد، دارای درآمدی تلقی می‌شود که اگر به صورت مؤسسه‌ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای که مقر دائم آن است به فعالیت‌های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می‌توانست تحصیل کند.
- ۳- در تعیین درآمد مقر دائم، هزینه‌های قابل قبول از جمله هزینه‌های اجرایی و هزینه‌های عمومی اداری تا حدودی که این هزینه‌ها برای مقاصد کسب و کار آن مقر دائم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد، اعم از آنکه در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است، انجام پذیرد، یا در جای دیگر. معذالک، چنانچه مبالغی (به غیر از بازپرداخت هزینه‌های واقعی) توسط مقر دائم به دفتر مرکزی مؤسسه یا سایر دفاتر آن به عنوان حق‌الامتیاز، حق‌الزحمه یا سایر پرداخت‌های مشابه در ازای استفاده از حق اختراع، یا سایر حقوق، یا به عنوان حق‌العمل برای خدمات خاص انجام شده یا برای مدیریت، یا به عنوان هزینه مالی وام اعطا شده به مقر دائم (به استثنای مؤسسات بانکی)، پرداخت شده باشد به عنوان هزینه قابل قبول محسوب نخواهد شد. همچنین، در تعیین درآمد منافع مقر دائم، مبالغ هزینه شده (غیر از بازپرداخت هزینه‌های واقعی) توسط مقر دائم برای دفتر مرکزی مؤسسه یا سایر دفاتر آن به عنوان حق‌الامتیاز، حق‌الزحمه یا سایر پرداخت‌های مشابه در ازای استفاده از حق اختراع، یا سایر حقوق یا به عنوان حق‌العمل یا سایر هزینه‌ها برای خدمات خاص انجام شده یا برای مدیریت، یا به عنوان هزینه مالی وام اعطا شده به دفتر مرکزی مؤسسه یا سایر دفاتر آن (به استثنای مؤسسات بانکی) محاسبه نخواهد شد.
- ۴- چنانچه در یک دولت متعاقد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقر دائم بر اساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع به کار بردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاقد، برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذه باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.
- ۵- صرف آن که مقر دائم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دائم نخواهد بود.
- ۶- از لحاظ بندهای قبلی، درآمد منظور شده برای مقر دائم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتی که منافع شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مفاد این ماده خدشه‌ای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸

حمل و نقل بین‌المللی

۱- درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد بابت استفاده از کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

۲- از لحاظ این ماده، هزینه‌های مالی بابت سرمایه‌گذاری‌هایی که به طور مستقیم با عملیات کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین‌المللی مرتبط باشد، به عنوان درآمد حاصل از عملیات این کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی تلقی خواهد شد، مشروط به آن که جزء لاینفک انجام آن کسب و کار باشد و مقررات ماده (۱۱) در رابطه با این هزینه‌های مالی جاری نخواهد بود.

۳- مقررات بند (۱) این ماده در مورد درآمد حاصل از عضویت در یک اتحادیه، کسب و کار مشترک یا نمایندگی فعال بین‌المللی نیز نافذ خواهد بود، لیکن فقط به آن قسمت از منافع حاصله که قابل انتساب به شریک به نسبت قدرالسهم آن در فعالیت‌های مشارکت باشد.

ماده ۹

مؤسسات وابسته

۱- در صورتی که:

الف) مؤسسه یک دولت متعاهد به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، نظارت (کنترل) یا سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد، یا

ب) اشخاصی واحد به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، نظارت (کنترل) یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشند،

و در هر یک از دو مورد، شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که در نبود آن شرایط باید عاید یکی از این مؤسسات می‌شد، ولی به علت آن شرایط، عاید نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲- در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند، و درآمد مزبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد، تعدیل مناسبی به عمل خواهد آورد، در تعیین

چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقام‌های صلاحیتدار دولتهای متعاقد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰

سود سهام

۱- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاقد به مقیم دولت متعاقد دیگر می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

۲- با وجود این، سود سهام مزبور می‌تواند در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که مالک منافع سود سهام، مقیم دولت متعاقد دیگر باشد مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

این بند تأثیری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود نخواهد داشت.

۳- اصطلاح «سود سهام» به نحو به کار رفته در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام مؤسسين یا سایر حقوق (به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع) و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شرکتی که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۴- هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دائم واقع در آن، به فعالیت شغلی بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۷) یا (۱۵)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵- چنانچه شرکت مقیم یک دولت متعاقد، منافع یا درآمدی از دولت متعاقد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاقد دیگر نمی‌تواند هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نکند، به غیر از مواقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت دیگر پرداخت شود یا مواقعی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با مقر دائم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت دیگر باشد، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱

سود و کارمزد

۱- سود و کارمزد حاصل در یک دولت متعاقد که به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

۲- با وجود این، سود و کارمزد مزبور می‌تواند در دولت متعاهدی که حاصل شده و طبق قوانین آن نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالک منافع سود و کارمزد مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص سود و کارمزد تجاوز نخواهد کرد.

۳- علیرغم مقررات بند (۲)، سود و کارمزد حاصل در یک دولت متعاهد از مالیات آن دولت دیگر معاف خواهد بود، مشروط به اینکه، سود و کارمزد مزبور به حکومت دولت متعاهد دیگر یا تقسیم فرعی سیاسی یا مرجع محلی آن، بانک مرکزی دولت متعاهد دیگر یا مؤسسه کلاً متعلق به و تحت نظارت (کنترل) حکومت دولت متعاهد دیگر پرداخت شود که مالک منافع سود و کارمزد باشد.

۴- اصطلاح «سود و کارمزد» به نحوی که در این ماده به کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دارای وثیقه رهنی و یا متضمن حق مشارکت در منافع بدهکار باشد یا نباشد، و به خصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوایز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می‌گردد. جریمه‌های تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده سود و کارمزد محسوب نخواهد شد.

۵- هرگاه مالک منافع سود و کارمزد، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که سود و کارمزد در آنجا حاصل شده از طریق مقر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد یا در آن دولت دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که سود و کارمزد از بابت آن پرداخت می‌شود به طور مؤثر مربوط به این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵) مجری خواهد بود.

۶- سود و کارمزد در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده مقیم آن دولت باشد. با وجود این، در صورتی که شخص پرداخت کننده سود و کارمزد، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد و در ارتباط با آن، دینی ایجاد شده است که بابت آن سود و کارمزد پرداخت شده است دارای مقر دائم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این سود و کارمزد بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که سود و کارمزد مذکور، در دولت محل وقوع مقر دائم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۷- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ سود و کارمزد که در مورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مازاد پرداختی، طبق قوانین هر یک از دولت‌های متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲

حق الامتیازها

۱- حق الامتیازهایی که در یک دولت متعاقد حاصل و به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده، می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

۲- با وجود این، حق الامتیازهای مزبور می‌تواند در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالک منافع حق الامتیازها مقیم دولت متعاقد دیگر باشد، مالیات متعلقه بیش از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

۳- اصطلاح «حق الامتیاز» به گونه مورد استفاده در این ماده به هر نوع وجوه دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع نسخه‌برداری از آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلم‌های سینمایی یا فیلم‌ها یا نوارهای مورد استفاده برای پخش در رادیو یا تلویزیون، هرگونه حق اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، دستور(فرمول) یا فرآیند سری، یا در ازای استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، تجاری یا علمی، یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی اطلاق می‌شود.

۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق مقرر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد، یا در آن دولت دیگر از طریق پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به طور مؤثری با این مقرر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵) مجری خواهد بود.

۵-

الف) حق الامتیاز در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاقد تلقی خواهد شد که پرداخت کننده، مقیم آن دولت باشد. معذالک در صورتی که، شخص پرداخت کننده حق الامتیاز، خواه مقیم یک دولت متعاقد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاقد دارای مقرر دائم یا پایگاه ثابتی باشد که مسئولیت پرداخت حق الامتیاز در رابطه با آن ایجاد شده و پرداخت چنین حق الامتیازی بر عهده مقرر دائم یا پایگاه ثابت مذکور باشد، حق الامتیاز در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقرر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

ب) در صورتی که طبق جزء الف)، حق الامتیازها در یکی از دولت‌های متعاقد حاصل نشود و حق الامتیازها مربوط به استفاده یا حق استفاده از حق یا اموال در یکی از دولت‌های متعاقد باشد، حق الامتیاز حاصل شده در آن دولت متعاقد تلقی خواهد شد.

۶- چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیازی که با در نظر گرفتن استفاده، حق، یا اطلاعاتی که بابت آنها پرداخت می‌شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این

ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجری خواهد بود. در این گونه موارد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولت‌های متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳

حق الزحمه خدمات فنی

۱- حق الزحمه خدمات فنی که در یک دولت متعاقد حاصل و به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده، می‌تواند در آن دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات شود.

۲- با وجود این، حق الزحمه خدمات فنی مزبور می‌تواند در دولت متعهده‌ای که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده مالک منافع حق الزحمه خدمات فنی و مقیم دولت متعاقد دیگر باشد، مالیات متعلقه بیش از ۱۰ (ده) درصد مبلغ ناخالص حق الزحمه خدمات فنی نخواهد بود.

۳- اصطلاح «حق الزحمه خدمات فنی» به گونه مورد استفاده در این ماده، به هر نوع وجوه پرداختی، به غیر از موارد مذکور در مواد (۱۲)، (۱۵) و (۱۶) این موافقتنامه، در ازای خدمات مدیریتی یا فنی یا مشاوره‌ای از جمله ارائه خدمات توسط کارکنان فنی یا دیگر کارکنان اطلاق می‌شود.

۴- هرگاه مالک منافع حق الزحمه خدمات فنی، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که حق الزحمه خدمات فنی حاصل می‌شود از طریق مقرر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد، یا در آن دولت متعاقد دیگر از طریق پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الزحمه خدمات فنی بابت آنها پرداخت می‌شود به طور مؤثری با این مقرر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵) مجری خواهد بود.

۵-

الف) حق الزحمه خدمات فنی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاقد تلقی خواهد شد که پرداخت کننده، مقیم آن دولت باشد. معذالک در صورتی که، شخص پرداخت کننده حق الزحمه خدمات فنی، خواه مقیم یک دولت متعاقد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاقد دارای مقرر دائم یا پایگاه ثابتی باشد که مسئولیت پرداخت حق الزحمه خدمات فنی در رابطه با آن ایجاد شده و پرداخت حق الزحمه خدمات فنی بر عهده مقرر دائم یا پایگاه ثابت مذکور باشد، در آن صورت، حق الزحمه مذکور برای خدمات فنی در دولت متعهده‌ای حاصل شده تلقی خواهد شد که مقرر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

ب) در صورتی که طبق جزء الف) حق الزحمه خدمات فنی در یکی از دولت‌های متعاقد حاصل نشود و حق الزحمه خدمات فنی مربوط به خدمات انجام شده در یکی از دولت‌های متعاقد باشد، حق الزحمه خدمات فنی حاصل شده در آن دولت متعاقد تلقی خواهد شد.

۶- چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الزحمه خدمات فنی که پرداخت می‌شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین

پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجری خواهد بود. در این گونه موارد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولت‌های متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۴

عواید سرمایه‌ای

- ۱- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال اموال غیر منقول موضوع ماده (۶) که در دولت متعاقد دیگر قرار دارد، می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.
- ۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از اموال کسب و کار مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر می‌باشد، یا اموال منقول متعلق به پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاقد دیگر می‌باشد، از جمله عواید ناشی از نقل و انتقال یک چنین مقر دائم (به تنهایی یا همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور، می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.
- ۳- عواید حاصل از نقل و انتقال کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی یا اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است می‌شود.
- ۴- عواید حاصل از نقل و انتقال سهام سرمایه شرکتی که دارایی آن به طور مستقیم یا غیرمستقیم عمدتاً از اموال غیر منقول واقع در یک دولت متعاقد تشکیل شده است، می‌تواند در آن دولت مشمول مالیات شود.
- ۵- عواید حاصل از نقل و انتقال سهام به غیر از موارد مذکور در بند (۴) در شرکتی که مقیم یک دولت متعاقد است می‌تواند در آن دولت مشمول مالیات شود.
- ۶- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد موضوع در بندهای (۱)، (۲)، (۳)، (۴) و (۵) فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۱۵

خدمات شخصی مستقل

- ۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیت‌های مستقل، فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود مگر در شرایط زیر که این درآمد می‌تواند در دولت متعاقد دیگر هم مشمول مالیات شود:
(الف) چنانچه این شخص به منظور ارائه فعالیت‌های خود به طور منظم پایگاه ثابتی در دولت متعاقد دیگر در اختیار داشته باشد که در این صورت این درآمد فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت باشد، می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود؛ یا

ب) در صورتی که جمع مدت اقامت وی در یک یا چند نوبت در دولت متعاقد دیگر در هر دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی مربوط شروع یا در آن خاتمه می‌یابد، معادل ۱۸۳ روز یا بیشتر باشد، در این حالت فقط آن میزان از درآمدی که از فعالیت‌های انجام شده وی در آن دولت دیگر حاصل شده، می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

۲- اصطلاح «خدمات حرفه‌ای» به ویژه شامل فعالیت‌های مستقل علمی، ادبی، هنری، پرورشی، آموزشی و همچنین فعالیت‌های مستقل پزشکان، مهندسان، جراحان، وکلای دادگستری، معماران، دندانپزشکان و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۶

خدمات شخصی غیرمستقل

۱- با رعایت مقررات مواد (۱۷)، (۱۹)، (۲۰)، (۲۱) و (۲۲)، حقوق، مزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابهی که مقیم یک دولت متعاقد به سبب استخدام دریافت می‌دارد فقط مشمول مالیات در همان دولت می‌باشد مگر آنکه استخدام در دولت متعاقد دیگر انجام شود که چنانچه استخدام مزبور بدین گونه باشد حق‌الزحمه مزبور حاصل از آن می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

۲- علی‌رغم مقررات بند (۱)، حق‌الزحمه دریافتی مقیم یک دولت متعاقد به سبب استخدامی که در دولت متعاقد دیگر انجام شده فقط در دولت نخست مشمول مالیات خواهد بود، مشروط بر آنکه:

الف) جمع مدتی که دریافت کننده در یک یا چند نوبت در دولت دیگر به سر برده است از (۱۸۳) روز، در

هر دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی مربوط شروع یا خاتمه می‌یابد تجاوز نکند، و

ب) حق‌الزحمه توسط یا از طرف کارفرمایی پرداخت شود که مقیم دولت دیگر نیست، و

پ) پرداخت حق‌الزحمه بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرما در دولت دیگر دارد.

۳- علی‌رغم مقررات یاد شده در این ماده، حق‌الزحمه حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاقد، به سبب استخدام در کشتی یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی می‌تواند در همان دولت مشمول مالیات شود.

ماده ۱۷

حق‌الزحمه مدیران

حق‌الزحمه مدیران و پرداخت‌های مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاقد به لحاظ سمت خود به عنوان عضو

هیئت مدیره شرکت مقیم دولت متعاقد دیگر تحصیل می‌نماید، می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

ماده ۱۸

هنرمندان و ورزشکاران

- ۱- درآمدی که مقیم یک دولت متعاقد به عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون، یا موسیقیدان، یا به عنوان ورزشکار بابت فعالیت‌های شخصی خود در دولت متعاقد دیگر حاصل می‌نماید، علیرغم مقررات مواد (۱۵) و (۱۶) می‌تواند مشمول مالیات در آن دولت دیگر شود.
- ۲- چنانچه درآمد مربوط به فعالیت‌های شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگیرد و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد، علیرغم مقررات مواد (۷)، (۱۵) و (۱۶)، می‌تواند مشمول مالیات در دولت متعاهدی شود که فعالیت‌های هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گردد.
- ۳- مقررات بندهای (۱) و (۲) در خصوص درآمد حاصل از فعالیت‌های انجام شده هنرمندان و ورزشکاران در یک دولت متعاقد اعمال نخواهد شد مشروط به آنکه این دیدار از آن دولت کاملاً یا عمدتاً از محل وجوه عمومی دولت دیگر یا تقسیمات فرعی سیاسی یا مراجع محلی آن تأمین شوند. در این صورت این درآمد فقط در دولت متعاهدی که هنرمندان یا ورزشکاران مقیم آن می‌باشند مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۹

حقوق بازنشستگی

- با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۲۰)، حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاقد به ازای خدمات گذشته فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۲۰

خدمات دولتی

-۱

- الف) حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه به جز حقوق بازنشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاقد یا تقسیم فرعی سیاسی یا مرجع محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی یا مرجع فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود.
- ب) با وجود این، چنانچه خدمات در آن دولت دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود، این حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه فقط در دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات خواهد بود، مشروط بر آنکه آن شخص:

(۱) تابع آن دولت دیگر باشد؛ یا

(۲) صرفاً برای ارائه خدمات مزبور، مقیم آن دولت نشده باشد.

-۲

الف) حقوق بازنشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاقد یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت یا تقسیم فرعی سیاسی یا مرجع محلی آن به مزدی، بابت خدماتی که برای آن دولت یا تقسیم فرعی یا مرجع مزبور انجام داده است، فقط مشمول مالیات در آن دولت خواهد بود.

ب) با وجود این، چنانچه شخص حقیقی مزبور مقیم و تبعه آن دولت دیگر باشد این حقوق بازنشستگی فقط مشمول مالیات در دولت متعاقد دیگر خواهد بود.

۳- در مورد حقوق، دستمزد و سایر حق الزحمه‌های مشابه و مقرری‌های بازنشستگی بابت خدمات ارائه شده در خصوص فعالیت‌های تجاری که یک دولت متعاقد یا تقسیم فرعی سیاسی یا مرجع محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۶)، (۱۷)، (۱۸) و (۱۹) مجری خواهد بود.

ماده ۲۱

اساتید دانشگاه، مدرسین و محققین

۱- استاد دانشگاه، مدرس یا محقق که بلافاصله قبل از دیدار از دولت متعاقد دیگر به منظور تدریس یا تحقیق، یا هر دو، در دانشگاه، دانشکده یا سایر مؤسسات مورد تأیید آن دولت متعاقد دیگر، مقیم یک دولت متعاقد بوده یا می‌باشد، نسبت به هر حق الزحمه‌ای که بابت این تدریس یا تحقیق دریافت می‌کند، تا مدتی که از ۲ سال پس از تاریخ نخستین ورودش به آن دولت دیگر تجاوز نکند، از مالیات در آن دولت دیگر معاف خواهد بود.

۲- این ماده نسبت به درآمد حاصل از تحقیق و صرفاً در صورتی که تحقیق توسط شخص حقیقی برای نفع عمومی و نه اساساً برای نفع شخص یا اشخاص خاصی انجام پذیرد مجری خواهد بود.

ماده ۲۲

محصلین

۱- محصلی که بلافاصله قبل از دیدار از دولت متعاقد دیگر مقیم یک دولت متعاقد بوده یا می‌باشد و صرفاً برای تحصیل یا کارآموزی در آن دولت متعاقد دیگر به سر می‌برد، علاوه بر کمک‌های بلاعوض، وام‌ها و رانیه‌های تحصیلی، در موارد ذیل نیز از مالیات در آن دولت دیگر معاف خواهد بود:

الف) وجوهی که برای هزینه زندگی، تحصیل یا کارآموزی از سوی اشخاصی که مقیم خارج از آن دولت دیگر هستند دریافت می‌کند؛ و

ب) حق الزحمه حاصل از استخدامی که در دولت متعاقد دیگر انجام شده در صورتی که استخدام به طور مستقیم با مطالعات او مرتبط باشد.

۲- مزایای این ماده صرفاً برای مدت زمان معقول، یا متعارف مورد نیاز، برای تکمیل آن دوره آموزشی یا کارآموزی قابل تمدید خواهد بود، لیکن در هیچ موردی مزایای این ماده بیش از ۷ سال متوالی از تاریخ اولین ورود آن شخص به آن دولت دیگر برای آموزش یا کارآموزی اعطا نخواهد شد.

ماده ۲۳

سایر درآمدها

- ۱- اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هر کجا که حاصل شود، صرفاً مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.
- ۲- به استثنای درآمد حاصل از اموال غیر منقول به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت کننده درآمد، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق مقرر دائم واقع در آن به کسب و کار بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد در خصوص آن پرداخت شده است با این مقرر دائم یا پایگاه ثابت به نحوی مؤثر مرتبط باشد، مقررات بند (۱) مجری نخواهد بود. در این صورت حسب مورد، مقررات ماده (۷) یا ماده (۱۵) اعمال خواهد شد.
- ۳- علیرغم مفاد بندهای (۱) و (۲)، اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در مواد پیشین این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است و در دولت متعاهد دیگر حاصل شده است، در آن دولت دیگر نیز می تواند مشمول مالیات شود.

ماده ۲۴

اثین حذف مالیات مضاعف

توافق می شود که از مالیات مضاعف طبق بندهای زیرین این ماده اجتناب خواهد شد:

۱- در مورد جمهوری اسلامی ایران:

- الف) چنانچه مقیم جمهوری اسلامی ایران درآمدی حاصل کند که طبق مقررات این موافقتنامه می تواند مشمول مالیات در هند شود، جمهوری اسلامی ایران اجازه خواهد داد مبلغی معادل مالیات بر درآمد پرداختی در هند از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود.
- با وجود این، کسور مزبور نباید از میزان مالیاتی که پیش از کسر به آن درآمد تعلق می گرفته و می تواند مشمول مالیات در هند گردد، بیشتر باشد.
- ب) چنانچه طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه، درآمد حاصل توسط مقیم جمهوری اسلامی ایران از مالیات هند معاف باشد، جمهوری اسلامی ایران می تواند، علیرغم معافیت، در محاسبه میزان مالیات بر باقیمانده درآمد آن مقیم، درآمد معاف شده را منظور کند.

۲- در مورد هند:

- الف) چنانچه مقیم هند درآمدی حاصل کند که طبق مقررات این موافقتنامه می تواند مشمول مالیات در جمهوری اسلامی ایران شود، هند اجازه خواهد داد مبلغی معادل مالیات پرداختی در جمهوری اسلامی ایران از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود.
- با وجود این، کسور مزبور نباید از میزان مالیاتی که پیش از کسر به درآمدی که ممکن است می تواند مشمول مالیات در جمهوری اسلامی ایران شود، تعلق می گرفته، بیشتر باشد.

ب) چنانچه طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه، درآمد حاصل توسط مقیم هند از مالیات هند معاف باشد، هند می‌تواند علیرغم معافیت، در محاسبه میزان مالیات بر باقی مانده درآمد آن مقیم، درآمد معاف شده را منظور کند.

ماده ۲۵

عدم تبعیض

- ۱- اتباع یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر، مشمول هیچ گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین‌تر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع دولت دیگر به ویژه از لحاظ اقامت، تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علیرغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاقد نیستند نیز خواهد بود.
- ۲- مالیاتی که از مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر اخذ می‌شود نباید در آن دولت دیگر از مالیات مؤسسات آن دولت دیگر که همان فعالیت‌ها را انجام می‌دهند نامساعدتر باشد. این مقررات به گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال شخصیه یا مسئولیت‌های خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می‌نماید به اشخاص مقیم دولت متعاقد دیگر نیز اعطاء کند.
- ۳- مؤسسات یک دولت متعاقد که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مالکیت یا در تحت نظارت (کنترل) یک یا چند مقیم دولت متعاقد دیگر می‌باشد، در دولت نخست مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سنگین‌تر یا غیر از مالیات و الزامات مربوط به آن است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.
- ۴- به جز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱)، بند (۶) ماده (۱۲) یا بند (۶) ماده (۱۳) اعمال می‌شود، هزینه‌های مالی، حق‌الامتیاز و سایر هزینه‌های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاقد به مقیم دولت متعاقد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود.
- ۵- مقررات این ماده، نسبت به مالیات‌های موضوع این موافقتنامه اعمال خواهد شد.

ماده ۲۶

اثین توافق دوجانبه

- ۱- چنانچه شخصی بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاقد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با مقررات این موافقتنامه نمی‌باشد، صرف نظر از طرق احقاق حق پیش‌بینی شده در قوانین داخلی دولت‌های مزبور، می‌تواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۵) باشد به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن

است، تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بپاید ولی خود نتواند به راه حل رضایت بخشی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاقد دیگر موضوع را فیصله دهد. هرگونه توافقی که حاصل شود علیرغم هرگونه محدودیت های زمانی در قانون داخلی دولت های متعاقد لازم الاجراء خواهد بود.

۳- مقام های صلاحیتدار دولت های متعاقد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با توافق دو جانبه فیصله دهند و آنها همچنین می توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقام های صلاحیتدار دو دولت متعاقد می توانند به منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین، مستقیماً با یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقام های صلاحیتدار با مشورت یکدیگر، آیین ها، شرایط، روش ها و فنون مقتضی را برای اجرای آیین توافق دو جانبه مقرر در این ماده فراهم می آورند.

ماده ۲۷

تبادل اطلاعات

۱- مقام های صلاحیتدار دولت های متعاقد اطلاعاتی را، از جمله اسناد، یا رونوشت های برابر با اصل اسناد که پیش بینی می شود برای اجرای مقررات این موافقتنامه یا برای اعمال یا اجرای قوانین داخلی راجع به مالیات هایی از هر نوع و وصف که از سوی دولت های متعاقد یا تقسیمات فرعی سیاسی یا مراجع محلی آنها وضع شده اند، تا حدودی که مالیات به موجب آن قوانین مغایر با این موافقتنامه نباشد مبادله خواهند کرد. مواد (۱) و (۲) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی شود.

۲- هر نوع اطلاعاتی که به موجب بند (۱) این ماده به وسیله یک دولت متعاقد دریافت می شود، با آن به همان شیوه اطلاعات به دست آمده به موجب قوانین داخلی آن دولت به عنوان اطلاعات سری رفتار می شود، و فقط برای اشخاص یا مراجعی (از جمله دادگاه ها و مراجع اداری) فاش می شود که به امر تشخیص، وصول، اجرا یا پیگرد، یا به تصمیم گیری در مورد پژوهش خواهی های مربوط به مالیات های اشاره شده در بند (۱) این ماده یا نظارت بر موارد فوق اشتغال دارند. اشخاص یا مراجع یاد شده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی های علنی دادگاه ها یا طی تصمیمات قضایی فاش سازند. علیرغم موارد مذکور، اطلاعات دریافتی توسط یک دولت متعاقد می تواند برای اهداف دیگری استفاده شود مشروط به آنکه استفاده از اطلاعات مزبور برای چنان اهدافی به موجب قوانین هر دو دولت امکان پذیر باشد و مقام صلاحیتدار دولت ارائه دهنده اطلاعات اجازه چنین استفاده ای را داده باشد.

۳- مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را وادار سازد:

الف) اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاقد دیگر اتخاذ نماید.

ب) اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا جریان عادی اداری خود یا دولت متعاقد دیگر قابل تحصیل نیست.

پ) اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرایند تجاری شود یا افشای آن خلاف خط مشی عمومی (نظم عمومی) باشد.

۴- هرگاه اطلاعاتی طبق این ماده توسط یک دولت متعاقد درخواست شود، دولت متعاقد دیگر از اقدامات جمع‌آوری اطلاعات خود برای اکتساب اطلاعات درخواستی استفاده خواهد کرد، حتی اگر آن دولت دیگر برای اهداف مالیاتی خود نیازی به این گونه اطلاعات نداشته باشد. تعهد مندرج در جمله قبلی مشمول محدودیت‌های بند (۳) این ماده است، اما در هیچ مورد نباید چنین محدودیت‌هایی به گونه‌ای تعبیر گردد که به یک دولت متعاقد اجازه دهد از ارائه اطلاعات صرفاً به این دلیل استکاف کند که هیچ گونه منفعت داخلی نسبت به این گونه اطلاعات ندارد.

۵- در هیچ صورت، مقررات بند (۳) این ماده به گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که به یک دولت متعاقد اجازه دهد از ارائه اطلاعات صرفاً به این دلیل استکاف کند که اطلاعات مزبور در اختیار بانک، سایر مؤسسات مالی، نمایندگان یا اشخاصی است که در جایگاه نماینده یا امین فعالیت می‌کنند یا به این دلیل که با منافع مالکانه نسبت به یک شخص ارتباط دارد.

ماده ۲۸

برخورداری از مزایا

علیرغم سایر مقررات این موافقتنامه، هرگاه، با درنظر گرفتن تمامی حقایق و شرایط مرتبط، به طور منطقی بتوان نتیجه گرفت که یکی از اهداف اصلی هرگونه ترتیبات یا معاملات که به طور مستقیم یا غیر مستقیم منتج به بهره‌مندی از مزایای موافقتنامه شده، کسب مزیت مزبور بوده است، آن مزیت در مورد آن قلم از درآمد اعطاء نخواهد شد؛ مگر اینکه اثبات گردد اعطای آن مزیت در این گونه شرایط مطابق با هدف و منظور مقررات مربوطه در این موافقتنامه بوده است.

ماده ۲۹

اعضای هیئت‌های نمایندگی و مأموریت‌های سیاسی و مناصب کنسولی

مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیأت‌های نمایندگی و مأموریت‌های سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۳۰

لازم‌الاجراءشدن

۱- دولت‌های متعاقد کتباً، از طریق مجاری دیپلماتیک یکدیگر را از تکمیل مراحل ضروری طبق قوانین مربوط برای لازم‌الاجراءشدن این موافقتنامه مطلع خواهند نمود.

۲- این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه‌های موضوع بند (۱) این ماده قوت قانونی خواهد یافت.
۳- مقررات این موافقتنامه در موارد زیر نافذ خواهد بود:

الف) در جمهوری اسلامی ایران، در مورد مالیات‌های بر درآمد حاصل در هر سال مالی که از اول فروردین (برابر با ۲۱ مارس در هند) متعاقب سال تقویمی که در آن این موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌گردد یا پس از آن شروع می‌شود؛

ب) در هند، در مورد مالیات‌های بر درآمد حاصل در هر سال مالی که از اول آوریل (برابر با ۱۲ فروردین در جمهوری اسلامی ایران) متعاقب سال تقویمی که در آن این موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌گردد یا پس از آن شروع می‌شود.

ماده ۳۱

فسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط یک دولت متعاهد فسخ نشده لازم‌الاجراء خواهد بود. هریک از دولت‌های متعاهد می‌تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری دیپلماتیک، با ارائه اطلاعیه فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از دوره پنج‌ساله از تاریخی که موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌گردد، فسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف: در جمهوری اسلامی ایران، در مورد مالیات‌های بر درآمد حاصل در هر سال مالی که از اول فروردین (برابر با ۲۱ مارس در هند) متعاقب سال تقویمی که در آن این یادداشت ارائه می‌گردد یا پس از آن شروع می‌شود؛

ب: در هند، در مورد مالیات‌های بر درآمد حاصل در هر سال مالی که از اول آوریل (برابر با ۱۲ فروردین در جمهوری اسلامی ایران) متعاقب سال تقویمی که در آن این یادداشت ارائه می‌گردد یا پس از آن شروع می‌شود.

این موافقتنامه در دهلی نو در دو نسخه در تاریخ ۱۳۹۶/۱۱/۲۸ هجری شمسی برابر با ۲۰۱۸/۰۲/۱۷ میلادی به زبان‌های فارسی، هندی و انگلیسی تنظیم گردید که همه متون از اعتبار یکسان برخوردار هستند. در صورت بروز هر گونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.
در تأیید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که به طور مقتضی مجاز می‌باشند، این موافقتنامه را امضا نمودند.

از طرف دولت
جمهوری هند

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

سند الحاقی (پروتکل)

در هنگام امضای موافقتنامه بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری هند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد، مقررات زیر که جزء لاینفک موافقتنامه را تشکیل می‌دهد مورد توافق امضاکنندگان قرار گرفت:

۱- از لحاظ این موافقتنامه بدیهی است که:

الف) اصطلاح «سال مالی» اطلاق می‌گردد به:

(۱) در مورد هند: سال مالی که از اولین روز آوریل (۱۲ فروردین) شروع می‌شود؛

(۲) در مورد جمهوری اسلامی ایران: سال مالیاتی / سال مالی به گونه‌ای که در قانون

مالیاتهای مستقیم جمهوری اسلامی ایران تعریف شده است.

ب) اصطلاح «مالیات» بنا به اقتضای متن به مالیات ایران یا مالیات هند اطلاق می‌شود، اما شامل هیچ گونه وجهی که بابت قصور (عدم پرداخت بدهی در موعد مقرر) یا از قلم افتادگی مرتبط با مالیات‌های مشمول این موافقتنامه یا بابت جریمه وضع شده در ارتباط با مالیات‌های مزبور قابل پرداخت است، نخواهد بود. به علاوه، مبالغ پرداختنی بابت قصور (عدم پرداخت بدهی در موعد مقرر)، از قلم افتادگی یا جریمه مذکور، در تخصیص اعتبار مالیاتی منظور نخواهد شد.

۲- به منظور محاسبه محدودیت زمانی جزء الف) بند (۳) ماده (۵)، دوره ۲۷۰ روزه از تاریخ شروع خود فعالیت ساخت محاسبه می‌شود. زمانی که صرفاً صرف فعالیت‌های مقدماتی مانند کسب مجوزها و پروانه‌ها شده است، منظور نمی‌شود.

۳- با توجه به بند (۳) ماده (۸) بدیهی است که:

منافعی که مؤسسه حمل و نقل یک دولت متعاقد از محل استفاده، تعمیر و نگهداری، یا اجاره بارگنج‌ها (شامل کشتنده و سایر تجهیزات حمل و نقل بارگنج‌ها) مورد استفاده برای حمل و نقل کالا یا اجناس در حمل و نقل بین‌المللی کسب می‌کند و نسبت به حمل و نقل بین‌المللی برای عملیات کشتی‌ها و وسایط نقلیه هوایی آن، جنبه تکمیلی یا اتفاقی دارد صرفاً در آن دولت متعاقد مشمول مالیات خواهد بود مگر آنکه آن بارگنج‌ها فقط در دولت متعاقد دیگر مورد استفاده قرار گیرند.

۴- از لحاظ ماده (۱۱)، در مورد هند، اصطلاح «بانک مرکزی» به معنای «بانک ذخیره هند» می‌باشد.

۵- با توجه به ماده (۱۵) بدیهی است که این ماده صرفاً در مورد شخص حقیقی مقیم اعمال می‌گردد.

۶- با توجه به بند (۱) ماده (۲۱) بدیهی است که:

از لحاظ این ماده، شخص حقیقی در صورتی مقیم یک دولت متعاقد تلقی می‌شود که در سال مالی که از دولت متعاقد دیگر دیدار داشته است یا بلافاصله در سال قبل آن، مقیم آن دولت بوده است.

۷- با توجه به بند (۲) ماده (۲۵- عدم تبعیض) بدیهی است که:

این مقررات چنان تلقی نخواهد شد که یک دولت متعاقد را از وضع مالیات بر منافع مقرر دائمی که شرکت دولت متعاقد دیگر در دولت نخست دارد، یا نرخ مالیاتی بیش از آنچه منافع شرکت مشابه دولت متعاقد نخست مشمول می‌شود، باز دارد، یا آنکه مغایر با مقررات بند (۳) ماده (۷) باشد. به علاوه، بدیهی است که به هیچ وجه اخذ مالیات از مقرر دائم مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر نامطلوب‌تر از مالیات اعمالی نسبت به مقرر دائم مؤسسه دولت ثالث با فعالیت‌های مشابه به موجب موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف منعقد توسط دولت متعاقد دیگر با آن دولت ثالث نخواهد بود.

- ۸- در مورد ماده (۲۷- تبادل اطلاعات)، بدیهی است:
- الف) درخواست تبادل اطلاعات صرفاً زمانی انجام می‌شود که دولت متعاقد درخواست کننده، تمامی امکانات موجود در قلمرو خود را به منظور کسب آن اطلاعات، به جز مواردی که منجر به بروز مشکلات نامتناسب می‌شود، به کار گرفته باشد.
- ب) دولت درخواست کننده، در صورت درخواست اطلاعات به موجب ماده (۲۷)، اطلاعات زیر را برای دولت درخواست شونده فراهم خواهد کرد:
- (۱) مشخصات هویتی، از جمله: نام شخص تحت بررسی یا رسیدگی؛ همچنین هر گونه مشخصات دیگر از قبیل: نشانی، شناسه (کد) اقتصادی مؤدی و شناسه (کد) ملی که در صورت موجود بودن، شناسایی آن شخص را تسهیل کند.
- (۲) دوره زمانی که اطلاعات بابت آن درخواست شده است؛
- (۳) شرح اطلاعات درخواستی از جمله محتوا و شکل، در صورت موجود بودن، که مطابق آن دولت درخواست کننده خواستار دریافت اطلاعات از دولت درخواست شونده است؛
- (۴) هدف مالیاتی که به سبب آن اطلاعات درخواست می‌شود؛
- (۵) تا حد امکان، نام، نشانی و سایر مشخصات مذکور در ردیف (۱) این جزء در مورد هر شخصی که انتظار می‌رود اطلاعات درخواستی در اختیار وی باشد.
- پ) منظور از اشاره به «ارتباط قابل پیش‌بینی» پیش‌بینی تبادل اطلاعات راجع به موضوعات مالیاتی در گسترده‌ترین میزان ممکن و همزمان تصریح این است که دولت‌های متعاقد مجاز به درخواست اطلاعات بر مبنای اتفاقی یا درخواست اطلاعات غیر مرتبط با امور مالیاتی مؤدی مفروض نخواهند بود.
- ت) تبادل اطلاعات به صورت خودکار یا خود انگیخته، پس از حصول توافق اجرایی بین مقام‌های صلاحیت‌دار هر دو دولت متعاقد می‌تواند قابل اجرا باشد.
- ث) در مواردی که تبادل اطلاعات مستلزم هزینه‌هایی بیش از هزینه‌های معمول در رویه اداری دولت درخواست‌شونده باشد، طبق توافق دوجانبه مقام‌های صلاحیت‌دار دولت‌های متعاقد در مورد آن، دولت درخواست‌کننده هزینه‌های اضافی را به عهده خواهد گرفت.
- ج) دولت درخواست شونده ملزم خواهد بود تضمین نماید که داده‌های ارائه شده صحیح باشد. اگر معلوم شود که داده‌های نادرست ارائه گردیده است، دولت درخواست کننده بدون تأخیر در جریان این امر قرار خواهد گرفت. آن دولت ملزم خواهد بود که داده‌های مذکور را بدون تأخیر اصلاح کند.
- چ) دولت‌های درخواست‌شونده و درخواست‌کننده ملزم به اتخاذ اقداماتی مؤثر به منظور محافظت از اطلاعات ارائه شده در قبال دسترسی، تغییر و افشای غیر مجاز خواهند بود.
- ۹- بدیهی است در صورتی که ایران در قوانین داخلی خود مقرراتی را در خصوص مساعدت در وصول مالیات‌ها با سایر شرکای قراردادی وضع نماید یا با تسری این گونه مساعدت‌ها به سایر شرکای قراردادی موافقت نماید، در آن صورت مقام‌های صلاحیت‌دار دو دولت متعاقد از طریق توافق دوجانبه روش اعمال تسری مساعدت در وصول مالیات‌ها به یکدیگر را حل و فصل خواهند نمود.

۱۰- تا حدودی که به برخورداری از مزایا به موجب این موافقتنامه مربوط است، بدیهی است که مقررات این موافقتنامه به هیچ وجه مانع یک دولت متعاقد برای اجرای مفاد قانون داخلی خود و اقدامات مربوط به فرار یا ترفند مالیاتی نخواهد شد.
این سند الحاقی (پروتکل) در دهلی نو در دو نسخه در تاریخ ۱۳۹۶/۱۱/۲۸ هجری شمسی برابر با ۲۰۱۸/۰۲/۱۷ میلادی به زبانهای فارسی، هندی و انگلیسی تنظیم گردید که همه متون از اعتبار یکسان برخوردار هستند. در صورت بروز هر گونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.
در تأیید مراتب فوق، امضاکنندگان زیر که به طور مقتضی مجاز می باشند، این سند الحاقی (پروتکل) را امضا نمودند.

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

از طرف دولت
جمهوری هند

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و سی و یک ماده و سند الحاقی (پروتکل) در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و دوم تیرماه یکهزار و سیصد و نود و نه مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۹/۵/۱۵ به تأیید شورای نگهبان رسید. ح

محمدباقر قالیباف

جمهوری اسلامی ایران
وزارت امور خارجه

شماره : ۶۴۱/۳۷۵/۵۶۵۸۵۷
تاریخ : ۱۳۹۹/۰۷/۰۹
زمان : ۸:۳۰
پیوست : دارد

بسمه تعالی

معاونت حقوقی و فنی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور
جناب آقای تاجمیر ریاحی مدیر کل حقوقی و قراردادهای مالیاتی وزارت امور اقتصاد و دارایی
موضوع: صدور یادداشت خاتمه تشریفات موافقتنامه دوجانبه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای بر درآمد به انضمام سند الحاقی (پروتکل) میان ایران و هند

با سلام و احترام

بازگشت به نامه شماره ۲۱۲/۹۷۰۵/ص مورخه ۱۳۹۹/۶/۱۲ به اطلاع می‌رسد که یادداشت خاتمه تشریفات قانونی لازم‌الاجرا گردیدن «موافقتنامه دوجانبه جمهوری اسلامی ایران و دولت هند در خصوص اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای بر درآمد به انضمام سند الحاقی (پروتکل)» در تاریخ ۱۳۹۹/۷/۸ صادر و به طرف هندی ارسال گردید.

بهراد صابری انصاری
مدیر کل حقوقی بین‌المللی
۱۳۹۹/۷/۱۲
شماره ۱۰۴۴۷

رونوشت:

- جناب آقای انصاری معاون دیپلماسی اقتصادی
- جناب آقای موسوی دستیار وزیر و مدیر کل آسیای غربی
- جناب آقای چگنی سفیر جمهوری اسلامی ایران در دهلی نو

جمهوری اسلامی ایران

وزارت امور خارجه

شماره: ۶۴۱/۳۷۵/۵۶۵۲۰۶

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۷/۰۸

پیوست: ندارد

بسمه تعالی

یادداشت

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران با اظهار تعارفات خود به سفارت هند در تهران احتراماً اشعار می‌دارد:

تشریفات داخلی تصویب «موافقت‌نامه دوجانبه جمهوری اسلامی ایران و دولت هند در خصوص اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیات‌های بر درآمد به انضمام سند الحاقی (پروتکل)» که در تاریخ ۲۸ بهمن ۱۳۹۶ هجری شمسی برابر با ۱۷ فوریه ۲۰۱۸ میلادی در شهر دهلی نو به امضا رسیده، در مراجع ذی‌صلاح جمهوری اسلامی ایران به پایان رسیده است.

با توجه به اینکه به موجب بند ۱ ماده ۳۰، موافقت‌نامه از آخرین اطلاعات کتبی مبنی بر انجام تشریفات قانونی داخلی هر یک از طرف‌های متعاقد لازم‌الاجرا می‌گردد و با عنایت به اینکه یادداشت طرف ایرانی، اعلان موخر می‌باشد، موافقت‌نامه از تاریخ صدور یادداشت حاضر، لازم‌الاجرا خواهد شد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه آن سفارت، تاریخ مزبور را تأیید نموده و مراتب را به این وزارت (اداره کل حقوقی بین‌المللی) اعلام نمایند.

موقع را مغتنم شمرده، احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

سفارت هند - تهران

سال بهش توید

باسم تعالی

معاونت حقوقی و فنی مالیاتی

و قرضه حقوقی و قراردادی مالیاتی

جناب آقای صابری انصاری

مدیر کل محترم حقوقی بین المللی وزارت امور خارجه

با سلام و احترام؛

نظر به اینکه «قانون موافقت نامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های بر درآمد به انضمام سند الحاقی (پروتکل)» در تاریخ ۱۳۹۹/۴/۲۲ در مجلس محترم شورای اسلامی تصویب گردیده و در تاریخ ۱۳۹۹/۵/۱۵ به تأیید شورای محترم نگهبان رسیده است و با عنایت به اینکه حسب ترتیبات پیش بینی شده در ماده ۳۰ قانون مذکور «لازم الاجراء شدن»، موافقت نامه موصوف از تاریخ آخرین یادداشت تصویب، لازم الاجراء خواهد شد، لذا خواهشمند است دستور فرمایید مراتب فوق را به طریق مقتضی به طرف هندی منعکس و متعاقباً تاریخ یادداشت رسمی مربوطه را به این دفتر اعلام نمایند تا موجبات اجرای موافقت نامه فوق الذکر بطور همزمان در هر دو کشور فراهم گردد.

شایان ذکر است موضوع تکمیل مراحل داخلی تصویب موافقت نامه فوق الذکر در کشور هند، پیش تر طی نامه شماره ۳۵۳/۲۲۰/۴۸۹۰۴۰۸ مورخ ۱۳۹۷/۴/۱۹ اداره کل آسیای غربی وزارت امور خارجه و ضمیمه پیوست (مشمول بر یادداشت رسمی شماره ۵۵۱۸۶۷۸ مورخ ۸ جولای ۲۰۱۸ میلادی، برابر با ۱۷ تیرماه ۱۳۹۷ هجری شمسی سفارت هند در تهران عنوان وزارت امور خارجه) به این دفتر اعلام شده است.

حسین ناجمیر ریاحی
مدیر کل دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

۶۱۴۰۲

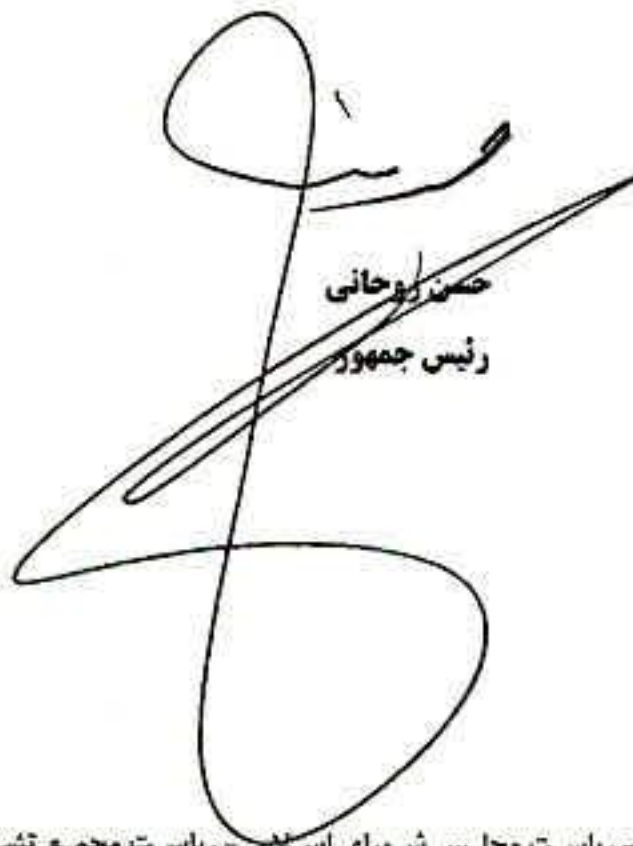
۱۳۹۹ / ۶ / ۲

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای بر درآمد به انضمام سند الحاقی (پروتکل)» که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و دوم تیر ماه یکهزار و سیصد و نود و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۹/۵/۱۵ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۳۲/۳۴۹۴۱ مورخ ۱۳۹۹/۵/۲۹ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (۳۰) موافقتنامه می باشد.

حسن روحانی
رئیس جمهور

رونوشت:

دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - ریاست قوه قضائیه - ریاست مجلس شورای اسلامی - ریاست مجمع تشخیص مصلحت نظام - دبیر شورای نگهبان - معاون اول رئیس جمهور - معاون امور مجلس رئیس جمهور - معاون حقوقی رئیس جمهور - وزارت امور خارجه - سازمان برنامه و بودجه کشور - دیوان محاسبات کشور - هیأت دولت - شورای اطلاع رسانی دولت - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه) ۱۳۹۹/۵/۲۹